

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018/10

Gyülekezeti piknik

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Bemutakozás

Áldás, békesség!

Gyatyel-Horváth Eszter vagyok.

Van néhány szó, ami többet elmond rólam, mintha hosszan írnék magamról.

Keresztyén, feleség, gyermek, testvér, nagynéni, barát, exmisszus-gyakornok.

Úgy gondolom ez a néhány szó foglalja leginkább össze ki is vagyok valójában.

Keresztyén vagyok, tehát Krisztushoz tartozom. Az Övé vagyok. Igyekszem, hogy ez látszódjon és érződjön a mindennapokon és az ünnepeken, a döntéseimen és a szavaimon, az emberekkel való kapcsolataimon, tehát az egész életemen.

Feleség vagyok, a férjem, Gyatyel Peti, boldog felesége, kicsit több, mint 2 éve.

Gyermekek vagyok, a negyedik. Sokat tanultam és tanulok a szüleimtől, akikért nagyon hálás vagyok, mert bár fizikailag messze vannak, hiszen Szegeden élnek, de minden erejükkel azon vannak, hogy segítsenek most már nem csak engem, hanem minket, Petivel.

Testvér vagyok, a legfiatalabb. Két nővérem és a bátyám húga. Sokáig nem örültem, hogy én vagyok a legfiatalabb, de most már nagyon hálás vagyok azért, hogy

én vagyok a negyedik a sorban. Érzem, látom, tapasztalom a legkisebb lét áldásait. Nagynéni vagyok, három gyönyörű unokahúgom, és két nem olyan régen érkezett, édes unokaöcsém van. Nagyon szeretek velük játszani, beszélgetni, tőlük (is) tanulni.

Barát vagyok. Nagyon fontosak számomra a barátságok. A régiek, és az újak, a könnyen fenntarthatók, de azok is, amikért sokat kell dolgozni.

Exmisszus-gyakornok vagyok, ami azt jelenti, hogy a Debreceni Református Hittudományi Egyetem, hatodévese, aki gyakorlati évemet a Nagyerdei Gyülekezetben töltöm. Egyszerűbben (és közérthetőbben) mondván: segédlelkész. Énemnek ez a része a legújabb, de nagyon örömteli feladat. Sokszor eszembe jut, hogy ha visszautazhatnék a múltba és elmondhatnám magamnak, hogy hol vagyok hatodéves, talán el sem hinném!

Pedig Isten már 6 éve, egy kérdésekkel, kételyekkel, döntésekkel teli nyáron megmondta:

„Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásaként megadatnak majd nektek.” Mt 6,33

Azóta is igyekszem ennek megfelelően élni, minden döntésben, kérdésben, az életem összes területén először az Isten akaratát keresni és elhinni, hogy amire szükségem van, azt majd ráadásaként megkapom, amire pedig nincs, arról jobb, ha önként lemondok! Ilyen „ráadás” lehet az idei hatodévesem is, de rengeteg „ráadást” kaptam és kapok azóta is, mint feleség, gyermek, testvér, nagynéni, barát.

Hála legyen mindeztért az Istennek!

Ez év áprilisában súlyos autóbalesetet szenvedtem.

Hatalmas csattanás, óriási fájdalom, szívrénázó mentők, gyors segítség, kómás állapot, azonnali műtét, intenzív osztály, napokig amnéziás állapot. Embert próbáló időszak volt.

Amikor tudatomhoz tértem, ezt az igét ismételtetem: „Nem maradok el tőled, sem el nem hagylak téged.” Zsid. 13,5 és az „Atyám két kezében, csak ott lakhatom” kezdetű éneket.

Így imádkoztam: „Atyám, ha eddig tartott földi életem, nyisd meg előttem a mennyei kaput, hogy elnyerhessem az örök életet Jézus Krisztus érdeméért. De ha terved van velem még a földi életben, Te adj erőt, hitet, reménységet testi felépülésemben.”

Az Úristen meghallgatta imádságomat, imádságaitokat, sokan imádkoztak gyógyulásomért, családom, a gyülekezet, a kedves testvérek, lelkipásztorunk. Éreztem az imádság megtartó erejét. Az Úr a halál mélységei közül kiemelt engem.

Áldott legyen az orvosok bölcsessége, tudása, amit ők is Istentől kaptak. Teszti gyógyulásomat segítették, de lelki gyógyulásomban, hitem erősítésében nagy segítségemre volt drága kórházi lelkészünk, Gál Judit lelkésznő, aki gyakran meglátogatott. Úgy vártam jöttét! Mindig hozott bátorító igét, együtt imádkoztunk. Pünkösöd előtt megkérdezte, akarok-e úrvacsorával élni? Könnyes szemmel mondtam, szeretnék.

Pünkösöd délelőtt jött a tiszteletes asszony ünneplőben. Az éjjeli szekrényem úrasztallá változott: fehér hímzett abrosz, rajta ezüst tálcán a kenyér, mellette kehelyben a bor, az úrvacsora jegyei, és én könnyezve a meghatottságtól, ágyban ülve úrvacso-

ráztam. Csatlakozott hozzám még két betegársam. Isten áldása kísérje a kórházi lelkészeket, hogy sok betegnek tudjanak vigasztaló szót, lelki gyógyulást nyújtani! Két és fél hónapot töltöttem kórházban. Minden nap olvastam imádságos könyveimet és a Bibliát. Hallgattam az Európa rádió vallásos műsorait, imádkoztam, énekeltem.

A kórház, betegség különös hely. Testet, lelket, hitet próbáló, fájdalmak, szenvedések helye. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul!

Ma, hála Istennek már egy mankóval járni tudok. Istennek terve van az életemmel, és én engedelmes szívvel szeretnék úgy élni, hogy be tudja tölteni küldetésemet ebben a világban.

Uram, én benned hiszek, benned bízom, veled akarok maradni életem végéig!

„Vidd hírül nekik, milyen nagy dolgot tett az Úr veled!” Mk 5,19

Dr. Szabóné Erzsike

Szeptember 30-án családi évnyitó délutánra hívtuk a hittanosokat és családjukat. Az év során minden hónap utolsó vasárnapjának délutánján 3 órától tartunk családi délutánt áhítattal, énekléssel, játékkal, szeretetvendégséggel.

Hagyományok nyomában – Gyülekezeti kirándulás

Buszunk 2018. aug. 10-én kora reggel indult templomunk elől. S miközben lassan átsuhant Debrecen utcáin, az Ap.Csel. 10.33. elhangzása alapján arra gondoltam: „miért is jöttem”? Vajon jól tettem, hogy vállaltam ezt az utat? Az előttünk lévő jó élményekben, lelki, szellemi feltöltődésben bízva testvéri közösségben kértük Istent, hogy e három napon érezzük meg szeretetének bőséges áradását.

Kisújszállás, Cegléd, Nagykőrös érintésével megérkeztünk úticélunk fő helyszínére, Kecskemétre, „a hős városba”, „a puszták metropoliszába”. A tornyok városába, ahol a város szülöttének, Kodály Zoltánnak szellemisége ma is élénken él. A főtéren sétálva szemünk elé tárult a szecessziós stílusban épült Cifrapalota és a városháza. Mindkét épület majolika díszei a Zsolnay porcelángyárban készültek. A Városháza tornya harangjátékával a várkastélyok hangulatát idézte fel bennem. Erkel Palotása, Kodály Toborzó dala azóta is fülemben cseng. A bejárat előtt kettéhasadt mészködarábot láttunk, amely „Kecskemét legnagyobb Fiának”, Katona József e falak előtt kettéhasadt szívét szimbolizálja. Drámaírónk ugyanis munkahelye előtt, itt esett össze és halt meg.

A Klapka-házban a nagy élményt nyújtó néprajzi, iparművészeti Bozsó János gyűjtemény varázsolt el, amelyet a kecskeméti festő és műgyűjtő ajándékozott a városnak. Legemlékezetesebb darabja számomra egy több mint 500 éves erdélyi ácsolt kelengyésláda volt.

Majd elérkeztünk Kiskőrösre! Láttuk az ágyat, amelyben megszületett legismertebb költőnk, és a szabadkéményes konyhát, ahol a „legszeretőbb szívű anya” megfőzte a költő kedvenc ételeit.

Megtudhattuk, hogy aki e fagyos január elseji napon látja meg a napvilágot, az önkormányzattól Petőfi-sorozatot kap ajándékba.

Petőfi szellemét megidézve nem hagytuk ki a Hajós mellett található Pincefalut sem. A löszpartba vajt 24 utcán húzódó, 1200 borospince és prэшáz Európában egyedülálló érték. Itt jellegzetes helyi borokat kóstoltunk meg. Legfinomabból, a cserszegi fűszeresből vásárfia lett.

Kiskunhalason a brüsszeli és velencei csipkével vetekedő hungarikumunkat, a leheletfinom halasi csipkét csodáltuk meg. E diplomáciai ajándék megtalálható királynők asztalán, trónörökösök babakocsijában, pápák palástján. Megtudtuk, az igazi csipke védjegye: a halacska. A legkisebb (2.5cm) halasi csipkében is ott a három egymáson keresztbe fektetett hal. „Be-benézök a bugaci csárdába, / Öszöm, iszom, kedvem szörént rovásra...” – írta Petőfi. Mi is ellátogattunk Bugacra, és az éppen tartó Kurultáj magyar hagyományörző rendezvényre. A törzsi gyűlésen ősi hun, avar és magyar viseletbe öltözött lovasokat láttunk, felállított sátrak közt ettünk, ittunk kedvünk szerint (de nem rovásra).

Vasárnapi istentiszteleten Kecskeméten magasztaltuk Istent, hogy ilyen gyönyörű tájjal, jó társasággal ajándékozott meg bennünket. Köszönjük a szervezőnek, Győri Jánosnak a gazdag programkínálatot. A tájat szemlélve most még jobban tudok azonosulni Petőfi soraival: „Lenn az alföld tengersík vidékin / Ott vagyok honn, ott az én világom”.

Unokáinkkal együtt boldogan mondhatjuk: igen, jól tettük, hogy eljöttünk!

Tóth Béláné Katika

„Méliusz Juhász Péter (1532-1572) tiszántúli püspök, lefordította az Újszövetséget, és az Ószövetség néhány könyvét.

54 meditáció mellett a Jelenések könyvét és annak magyarázatát is kiadta.

Ez jelent meg hasonló kiadásban, Ötvös László lelkész, gyülekezeti tag szerkesztésében, akinek ez a hetedik hasonló bibliakiadása.

A kiadást a Reformáció Emlékbizottság támogatta.

A reformáció 500. évfordulóján, az Alkotmányozó Debreceni Zsinat 450. esztendejében jelent meg.”

Az alábbi vers ezt örökíti meg:

Ötvös László

ISTEN MUNKÁJA

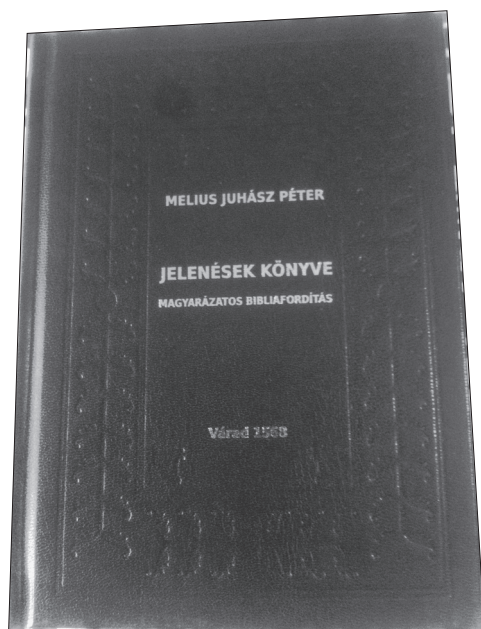
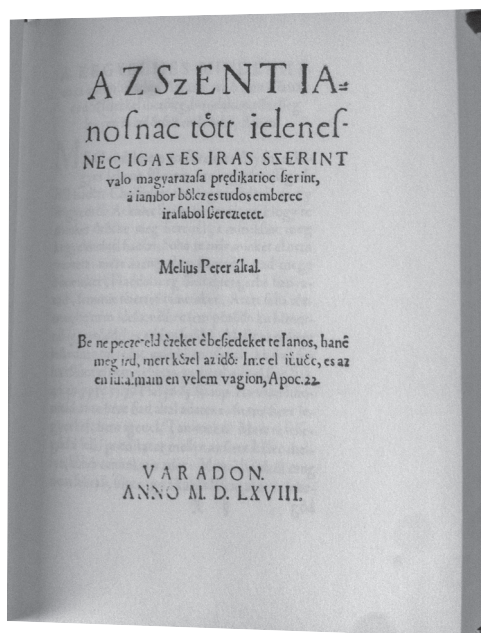
Világ csodája:
Hét hasonló Biblia
Került az asztalra...

Úr ajándéka
Hét kiadott Biblia
Magyar otthonba...

Több atyafinak
Szóltam a bibliákról
Istent dicsérve...

Világ csodája:
Hét megjelent Biblia
Talált gazdára...

Uram használd fel
Országod építésében
Fiad Lelkével...

A tökéletes pillanat (részlet)

Egy sok veszteséggel terhelt év nyarán kérdeztem meg először nagymamámtól, hogy én is meg fogok-e halni, ő pedig nem valami megfoghatatlan választ adott az élet rendjéről, hanem annyit mondott, igen. Ebből már sejtettem a választ, mégis rákérdeztem, ő is itt hagy-e egy napon – de akármennyire szerettem volna, nem ígérte teljesíthetetlenül, hogy nem. És bár mondtott még mást is, csak azt tanultam meg, hogy az élet olyan ajándék, ami minden percével a halál felé terel. Ezért amikor valami annyira szép, hogy beleborzong a szívem, akkor mellém oson az érzés, hogy ez nem maradhat így, mennem kell tovább az elmúlás felé.

Azt hiszem ez az ára annak, hogy az édenkertnek csak távoli, korokon átnyúló árnyékképe él a lelkünkben: amikor egy-egy pillanatra összeér bennem a menny és a föld, az olyan rövid ideig tart, hogy már csak a hiányát veszem észre. És ezt a hiányt szeretném betölteni tökéletes pillanatokkal – amikkel az a baj, hogy legtöbbször csak a megszépítő messzeség teszi őket tökéletessé.

A múlt héten arra jöttem rá, hogy a velünk született tökéletességre vágyás legjobb példája korunkban a közösségi média – természetesen a lehető legtokéletlenebb módon. Az a tény, hogy ezen keresztül színezzünk és formázzunk egy soha se volt valóságot, sok mindent elmond arról, hova tud eltorzulni a tökéletesség keresése. Ebbe belegondolva és lehámozva emlékképeim filtereit egész más színben látom a világot: a legszebb pillanatok olyan helyzetekhez kötődnek, melyekben semmi sem úgy alakult, ahogy terveztem.

Még mindig elképzelhetetlen, hogy pont az evilági lét fátylán túl vár az egyetlen, örökké tartó tökéletes pillanat, de már elhiszem. Így azt is tudom, hogy sokkal fontosabb volt a másik dolog, amit nagymamám mondott, mikor a mulandóságról faggattam: bár ő nem lehet mindig velem, van egy Atyám, aki soha sem hagy el és azzal biztat: elég nekem az Ő kegyelme. Ez az elég pedig nem azt jelenti, hogy beérem ennyivel, hanem azt, hogy ennél nincs több. Ez a minden. Nem egy ócska filter, amivel szebbé teszem a képet, hanem az ablak, amin keresztül meglátom a valódit.

Farkas Zsuzsanna

(A teljes cikk a www.reformacio.ma honlapon olvasható.)

Szeptember 28-án, péntek este közös dicsőítéssel nyitottuk meg az évet.

Ez az alkalom egyben a gyülekezet ifjúságának évnyitó alkalmának is része volt.

Az ifjúsági csoportok minden pénteken délután találkoznak, 5 órától közös felvezetéssel vesznek részt, amelynek témáját a kiscsoportokban bontják ki.

Gyülekezeti hétvége

a nagygyerdei református templomban

október 25 (csüt.) – 27. (szom.) 6 óra

Cél: a hívő ember tanítása

„Érted is, amit olvasol?”

(Csel. 8,30)

Előadó: **Dr. Németh Áron** teológiai tanár

Csütörtök: *Az Ószövetség és a „távoli” Közel-Kelet*

- Miért érthetjük többféleképpen a Szentírást?
- Az ószövetségi és mai világkép és emberkép különbségei és hasonlóságai

Péntek: *Az Ószövetség: történet, bölcsesség, prófécia*

- Miként keletkeztek a bibliai szövegek?
- Hogyan értelmezzük a Szentírás szövegének belső feszültségeit?

Szombat: *Két szövetség, egy Biblia*

- Ószövetség és Újszövetség viszonya
- Milyen nehézségeket rejt magában a két szövetség egységben látása?

Vasárnap fél 9 és fél 11: *Úrvacsorás istentisztelet*

A másfél órás alkalmak rendje: áhítat, előadás, beszélgetés.

Növekedjetek az Isten megismerésében!” (Kol 1,10)

Hírek:

- ♦ **Gyülekezeti hétvége** előadásai: *október 25-27-ig* 18 órától.
- ♦ **Úrvacsorás istentiszteletet** tartunk *október 28-án* fél 9-kor és fél 11-kor.
- ♦ **Egyházmegyei Ifjúsági Konferencia:** *október 27.* 10 órától. Helyszín: Füredi úti református templom.
- ♦ **Családi délután** hittanosoknak és család-juknak: *október 28-án* 15 órától.
- ♦ **Vigasztaló istentisztelet** lesz *november 4-én* fél 9-kor és fél 11-kor.
- ♦ **Reformációs körséta:** november 4-én a

fél 11-es istentisztelet után az Egyetem Téren.

- ♦ Az **ifjúság szolgál** *november 11-én* a fél 11-es istentiszteleten.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

26. évfolyam 10. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírlevele

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 350 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnaggyerdo.hu

